

Klovne Underholder Bukkene

Gary Wilkerson January 16, 2017

Da Paulus skrev sit brev til Titus, gav han os en stærk instruktion vedrørende Kristi missionsbefaling. Han havde lige forladt øen Kreta, hvor han og Titus forkyndte sammen. Paulus blev forfulgt på Kreta, og da han rejste for at evangelisere i andre byer, efterlod han Titus og andre ledere. Nu ønskede disse unge mænd også at forlade øen. Ligesom Paulus fandt de det meget vanskeligt at tjene der.

Deres dilemma er parallelt til vores dilemma i dag. Enhver, som har levet i USA de seneste femten år, har set hvordan troen er i frit fald. På mindre end to årtier har forandringerne i Amerika været dramatiske: Vi er ikke længere et kristent samfund som er på vej til at blive sekulært. Vi er nu et sekulært samfund, som hurtigt er på vej mod hedenskab.

Det ligner meget det, de kristne stod overfor på Kreta. Byen var inficeret af ondskab og fyldt med seksuel underholdning. De unge ledere følte i deres hjerter, at de skulle forlade den ø. Men Paulus bad dem om at blive, og fortalte dem: "Det er derfor jeg efterlod jer på Kreta" (*Titus 1, 5*).

Disse unge mænd var blevet oplært af Paulus. De var taget til Kreta for at grundlægge en menighed, udpege ældste og etablere en kristen tilstedeværelse. Det gjorde de, men under store vanskeligheder. "Der er en af deres egne, en profet, som har sagt: »Kretere lyver konstant, de er dyriske, griske og dovne.« Det er så sandt, som det er sagt, og derfor skal du gå skarpt i rette med dem, så de kan blive sunde i troen" (*1, 12-13*). Da Paulus rejste, måtte han have vidst, at hans unge elever ville blive forfulgt. Men hvorfor efterlod han dem i en kultur, der var så mørk og ond?

Der er en årsag til, at Kristus har efterladt os i en forskruet, falden verden.

Hvis vores eneste mission i verden er, at have en intim relation til Jesus, kunne vi lige så godt komme i himlen her og nu. Så kunne vi straks begynde den relation til ham i evigheden. Men Jesus har efterladt os her med en anden opgave på sinde. Hvad er formålet?

Gud har altid haft en lille rest i mørke tider. Selv i de værste tider, har han et lysets budskab midt i mørket. Som Jesus siger, vi skal være salt, og hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal saltet da være brugbart? Det kan ikke anvendes til noget som helst andet end, at blive smidt ud og trampet ned (*Matt. 5, 13*).

Min ven, vi er det folk, som Gud har valgt til at være lyset på mørke steder og tider. Du ønsker sikkert ikke leve i en syndig kultur, som i Amerika, eller lade dine børn vokse op i et samfund, som mere og mere vender Gud ryggen. Jesus har en plan for dit liv i denne tid og på dette sted. Og det handler om mere end at få en god karriere og sikre et behageligt liv for dig og din familie. Grunden til du er her lige nu – og der er en årsag – er for hans *æres skyld*! Vi er her for at være hans vidne, for at gøre en forskel, for at være et levende budskab til en verden, som desperat hungre efter kærlighed.

Men der er et kæmpe problem i menigheden i dag i forhold til missionsbefalingen. Store dele af den amerikanske kultur –inklusive den overvurderede stræben efter lykke – er sivet ind i vores menighedskultur. Vi lovpriser og opfører os som om Gud er til for os og ikke omvendt. Vi opfører os som om lydighed overfor hans ord handler om,

at han skal favorisere os med sine velsignelser, i stedet for at have en kærlig relation til ham. Det er afgudsdyrkelse. Så enkelt kan det siges. Det sætter materiel fremgang og kødelig tilfredsstillelse før en hellig, kærlig Gud.

Det samme skete med menigheden på Kreta. Paulus sagde, at de kristne der var "For der er mange genstridige, frasemagere og bedragere, især blandt de omskårne. Dem bør man lukke munden på, for de vender op og ned på hele familier, når de for skændig fortjenestes skyld udspreder deres forkastelige lære" (*Titus 1, 10-11*). På Kreta var menigheden blevet lige så kødelig, som det omgivende samfund.

Paulus måtte konfrontere denne falske lære, som talte til menneskers kødelighed fremfor at vise en vej til hellighed. Han mindede Titus om, "Vi var jo også selv engang uforstandige, ulydige og på afveje, vi lå under for alle mulige tilbøjeligheder og lyster; vi levede i ondskab og misundelse, vi var forhadet og hadede hinanden. Men da Guds, vor frelsers, godhed og kærlighed til mennesker blev åbenbaret, frelste han os, ikke fordi vi havde gjort retfærdige gerninger, men fordi han er barmhjertig; det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, som han i rigt mål udgød over os ved Jesus Kristus, vor frelser, for at vi, gjort retfærdige ved hans nåde, i håbet skulle blive arvinger til evigt liv" (*3, 3-7*).

Tag ikke fejl – de kristne på Kreta havde omvendt sig til en levende tro. Men de forblev nedsunken i en kødelig kultur, som fremhævede fysisk begær fremfor det, som kommer fra Gud. Her var Paulus' klare instruktion til Titus: "Derfor skal du gå skarpt i rette med dem, så de kan blive sunde i troen" (*1, 13*).

Det knuser mit hjerte, når jeg tænker på alle de kristne, som kommer i menigheden, hvis liv ikke bliver forvandlet af evangeliet.

Hvis vi tror, på noget så smukt som de Gode Nyheder om Kristus, men ikke praktiserer dem, er vi ikke bedre end de farisæere, som Jesus kritiserede. Disse meget religiøse mennesker arbejdede hårdt på at omvende folk, men de udfordrede dem aldrig til at leve deres liv i overensstemmelse med Guds Ord. Jesus konfronterede disse hykleriske menighedsledere, og sagde, "I hyklere! I drager over sø og land for at hverve en enkelt proselyt. Og når det lykkes, gør I ham dobbelt så fortjent til Helvede som I selv" (*Matt. 23, 15*).

Undrer du dig over, at menigheden mangler kraft i dag? Hvorfor har vi så svagt vidnesbyrd i en verden fyldt med mennesker, som er desperate efter at høre Guds Ord? Og hvorfor ligner menighederne mere verden end de adskiller sig fra den? Det er fordi, vi har accepteret et evangelium, som er opblandet med noget andet – et, som er drevet af kødelige mål fremfor åndelige. Det tvinger mig ned på mine knæ. Og jeg beder, "Jesus vend os om. Berør os, forandr os, form og dan os. Rens os, forny vores sind og helliggør os. Træk os til side, så du kan bruge os til dine hellige formål."

I 1974, for mere end en generation siden, nedskrev min far, David Wilkerson, et profetisk budskab i en bog, som hedder *The Vision*. Han fik en åbenbaring om ting, som først syntes fremmedartet for ham. Men som årene gik, gik de fleste af disse ting i opfyldelse. Jeg tænker specifikt på to forudsigelser, han kom med, som ingen troede kunne ske: For det første, at pornografi fik direkte adgang til hjemmene. For det andet, at Amerika ville opleve en ny økonomisk depression. Disse ting skete med mange års mellemrum, men Gud havde trofast advaret om begge dele.

Jeg var teenager, da min far udgav *The Vision*. Jeg husker to åbenbaringer mere, som jeg egentlig havde afskrevet, fordi jeg syntes de var for utrolige til at kunne ske. I de seneste måneder har jeg set begge dele gå i opfyldelse. Jeg nævner det nu, for jeg ser dem som advarsler til en menighed som er i hurtigt forfald.

Den første forudsigelse var, at troldom og satantilbedelse ville forekomme i kirkerne. Det er ikke længe siden, jeg så en video af en hedensk "påskeceremoni," som foregik i en prominent kirke. Ceremonien indebar dans udført af forførende og letpåkledte dansere, som dansede rundt for foden af et kors, for at illustrere hvad Satans hær gjorde under Kristi korsfæstelse. Det var horribelt at se det ske for fadderne af Jesus, som han hang der på korset og kiggede ned på det. Jeg er godt klar over, at det var skuespil og ikke rigtig satantilbedelse, men det gav stor vægt til noget skamfuldt. Det viste menighedens manglende evne til at skelne mellem pirrende underholdning og ren tilbedelse.

Hvordan kan vi forkynde et lysets evangelium, når mørket bliver præsenteret som evangeliet? Vi er ikke den første generation, som ser dette. C.H. Spurgeon, den kendte 1900-tals prædikant, så den samme fristelse krybe ind i

kirkerne på sin tid. Han skrev:

"Djævelen har sjældent gjort noget, der var mere klogt, end at få menigheden til at tro, at en del af deres mission er, at levere underholdning for at vinde folk for Herren." Menigheden har gradvist nedtonet sit vidnesbyrd og set gennem fingre med – og haft undskyldninger for — tidens frivolitet. Først blev det tolereret i menigheden, siden har de adopteret det, og brugt det som en undskyldning for at nå ud til folk.

"Min første påstand er, at der intetsteds i evangeliet står noget om, at menigheden har til opgave at sørge for underholdning til folk. Hvis det er en kristen opgave, hvorfor talte Jesus så ikke om det? 'Gå derfor ud i alverden og forkynd evangeliet til alle skabninger.' Det er klart nok. Kan man overhovedet forestille sig, at Jesus lige tilføjede noget med, at man skulle komme med underholdning til dem, som ikke var særligt begejstrede for evangeliet! Jeg hører ham ikke sige til sine disciple, 'Løb efter dem, som forlader os. Peter, sig til dem, at det bliver noget helt andet i morgen: noget kortfattet og fedt, uden ret meget prædiken....'

"Endelig må man sige, at 'mission underholdning' har fejlet målet.... Lad de ligeglade og spotterne, der takker Gud fordi kirken mødte dem på halvvejen, stå op, tale og vidne.... Lad dem stå frem — men der er ingen til at svare. Missionen for underholdning frembringer ingen omvendelser."

En af Spurgeons prædikener indeholder den sætning, som gav mig overskriften til dette budskab: "Den tid vil komme, hvor hyrderne ikke fodrer fårene, men får klovne til at underholde bukkene."

Min ven, Paulus efterlod ikke Titus og hans brødre på Kreta for at underholde folket. Og Jesus lader os ikke blive på denne formørkede jord for at more nogen. Vi er her med et guddommeligt formål: At høre fra Gud, og leve og tale hans hellige ord; for at skære igennem denne kultur med overbevisning og kraft.

Paulus siger, vi har tre ting vi skal, mens vi opholder os på Kreta.

Her er den første: "Han skal holde fast ved lærens troværdige ord, så han er i stand til både at formane med den sunde lære og at gendrive dem, der siger imod" (*Titus 1, 9*). Ordet "sund" betyder her, noget urokkeligt, klippefast, noget man ikke kan argumentere imod. Vi har en gudgiven lære, som vi kan basere vores liv på. Det betyder, at den ikke kan være letfærdig, letbenet eller noget der bare kildrer vores ører. Den slags lære, er noget der er her den ene dag, og er væk den næste — blæst væk af morgendagens kødelige indfald. For nogen i menigheden, betyder det, at man må lægge den seneste kristne bestseller til side og tage Guds Ord op. Det, som han har givet os til evig gavn.

For det andet, vi skal leve som et helligt vidnesbyrd. "Troværdigt er det ord! Og det vil jeg, at du skal indprente, så de, der er kommet til tro på Gud, lægger vægt på at handle godt og rigtigt; det er godt og gavnligt for mennesker" (3, 8). Og for det tredje, skal vi dele evangeliet både i ord og gerning: "For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker" (2, 11).

Jeg spørger dig, praktiserer vi det at være Guds levende lys i en formørket kultur – er vi hans salt til at bevare liv? Eller har saltet mistet sin hellige kraft? Har vi reduceret hans Ord til gode råd om et bedre liv, eller tror vi stadig, at det har opstandelseskraft? Hvis vi virkelig tror, at Kristi evangelium er Gode Nyheder – at han døde for syndere – så vil vi fortælle andre om det uden at undskylde. Og de vil kende dets kraft ved det vidnesbyrd, som vores liv er. Amen.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/15251/>